

elnouburxeta

mestre i teòleg dissident

dilluns 22 de juliol de 2013

diari: el càntic dels càntics

El cas de Monsenyor Ricca, el prelat nomenat pel Papa el 15 de juny passat, amb l'encàrrec de netejar la Banca Vaticana, i que ara ha hagut de dimitir per culpa dels seus escàndols en matèria sexual és una bomba de rellotgeria o un torpede a la línia de flotació al nou Papa. ¿Com és possible que el Papa nomenés un home tacat per uns escàndols sexuals tan greus? Només s'explica si el Papa no ho sabia. I això darrer només s'explica, al seu torn, si els qui van fer l'informe ho van ocultar o esborrar, o simplement tampoc no ho sabien. ¿Voluntàriament? ¿No ho sabien? En ambdós casos la cosa és molt greu i és un gros parany per a Jorge Mario Bergoglio. ¿Com petarà tot? De moment, no en tinc ni idea. Ens cal esperar esdeveniments futurs. Procuraré explicar-vos-els de forma planera i comprensible. Certament que la imatge “un pastor envoltat de llops” és real i escruixidora.

Comencem una nova setmana. És la setmana de les Jornades Mundials de la Joventut, a Rio de Janeiro, del 22 al 28 de juliol. El Papa s'hi desplaçarà per tots els actes importants. Però no amb el “papamòbil”, el cotxe blindat de Joan Pau II. Ho farà en un cotxe normal (més o menys, puix es tracta d'un Mercedes alemany). Seria, Déu no ho vulgui, el lloc i moment ideal per a un atemptat. Serà pràcticament impossible controlar totes les masses que seguiran els actes amb el Papa. Si hi ha alguna novetat, sigui de la classe que sigui, ja miraré de comunicar-vos-ho. Segons quina ja ho sabreu, fins i tot abans que jo.

I ara, al tema d'avui. Estic llegint (avui mateix l'acabaré) el Càntic dels Càntics de Salomó, llibre prohibitíssim als meus temps de Seminari dels anys cinquanta,

llibre preciós editat per Fragmenta, amb traducció magnífica de Joan Ferrer i versificació no menys magnífica de Narcís Comadira (Titín), el poeta gironí que traspasa les fronteres gironines per la seva qualitat i el seu geni poètic. Traductor dels grans italians: Dante, Leopardi, Petrarca, Ungaretti, Bocaccio... Es necessita conèixer molt bé l'italià i ser un gran poeta per traduir aquests monstres de la poesia mundial.

Em deia una llibretera amiga que, quan va aparèixer a La Contra de la Vanguardia l'interviu de Víctor Amela a Joan Ferrer, es van vendre -la setmana següent- una bona pila de Càntic dels Càntics. És que l'entrevista era preciosa.

En Joan Ferrer és un dels biblistes més eminents que he conegut. Senzill i erudit, extravertit però atent a l'interlocutor, amb uns ulls espurnejants de joia, en Joan Ferrer, Degà de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona, és d'aquells intel.lectuals (amb dispensa d'en David Jou) en què hom dóna gràcies a Déu d'haver-los conegut.

Us asseguro que mai no he entès ben bé com és que aquest llibre va entrar a formar part del Cànon de la Bíblia Catòlica. És clar que, ben mirat, és pitjor encara l'elenc d'assassinats, robatoris, adulteris i altres mals que esquitxen tota la lectura bíblica. Ens deien que el Càntic dels Càntics era un símbol de l'amor de Crist per a la seva Església. O de Déu per a la humanitat. O l'amor de YHWH (Déu, segons el tetragrama hebreu) per al poble d'Israel. Però ni Crist ni Déu no surten per res al llibre. Únicament l'amor ardent entre un noi i una noia. Només hi trobem algunes guspines "religioses". Raó de més per apropar-nos a aquesta meravella poètica. I, ja per reblar el clau, una gran sentència al final del llibre (capítol vuit, el darrer, verset sis): "Perquè l'Amor és fort com la Mort... Ni tot el mar podrà apagar l'Amor, ni podrà arrossegar-lo cap riuada". De quin amor parla? Misteri! Fins a aquell moment només ha parlat de l'amor físic entre un noi i una noia.

Comadira, als poemes, versions Passolini, Montale... ens ofereix aquest poema, titulat 4 de febrer de 1945. La meua font no especifica més: "I tu, papà, gran cabronàs, ¿què hi feies a dalt de la tribuna, si no eres feixista? Vestit de blau marí, palplantat, la mirada llunyana, semblés absent de tot. Poder? Cap no en tenies. Avantatge? No, cap. Potser veure teatre de franc des de la llotja municipal, anar vestit de gala a dalt del presbiteri els dies sants, mentre la catedral s'omplia de creients si més no en l'espectacle. (Un reflex blau molt clar m'arriba del brillant que duus a la corbata mentre jo, arrecerat en algunes faldilles, m'omple a poc a poc de tenebra i de por, de pecat i calfreds)".

¡Com em recorda, aquest poema, les meves setmanes santes dels anys cinquanta a la Catedral de Girona! O els actes "cívics" i "culturals" dels mateixos anys a la ciutat. I tot en castellà. Només la litúrgia de la Setmana Santa era en llatí. En aquells anys, tot acte públic s'havia de fer "en la lengua del imperio", que molta gent només comprenia a mitges. Únicament l'Església Catòlica tenia patent per emprar la seva llengua pròpia: el llatí. I aquesta, el poble sí que no la comprenia ni gens ni mica.

Era aquell temps, que ja he explicat, en que el Consistori Municipal en ple assistia als actes principals de Setmana Santa, abillats amb rigorós llagostí negre, que a alguns els anava estret de pit o curt de mànigues, i llur mestre de cerimònies, el famós i pintoresc senyor Sendra, els deia: "Ara vostès s'agenollin i facin veure que resen". Era aquell temps en què, a classe de Teologia, quan

convenia, ens permetien llegir versets de la Bíblia Vulgata llatina, traduïda per Sant Jeroni. Els va costar molt deixar-nos tenir a la nostra cambra la traducció castellana (Nácar-Colunga) de la Bíblia. Jo ja feia teologia i era al començament dels anys seixanta. Era el temps en què, cada dia, ens llegien al menjador, abans dels àpats, un fragment de la Bíblia, de la qual en censuraven fragments delicats. Eren uns altres temps. Però eren uns temps que van deixar uns records (més aviat negatius) inesborrables en nosaltres. Eren aquells temps que van deixar gravats en el nostre interior els grans dubtes i manies entorn de la fe. Com els escrúpols d'aquell pobre capellà que, per estar segur, repetia unes quantes vegades les paraules de la consagració del pa i del vi a la missa: "Hoc, hoc, hoc...est, est, est...enim, enim, enim...corpus, corpus, corpus...meum, meum, meum". I ho feia donant cops de cap i acostant al màxim els seus llavis a la grossa hòstia que havia de consagrar. Alguns que l'havien observat de prop deien que omplia de capellans (mai tan ben dit) la blanca forma que sostenia amb els dits polze i índex, i amb cap més altre, de cada mà. Els escrúpols religiosos feien desequilibrats d'aquesta mena. N'hi havia més dels que semblava; tant entre els capellans com entre els fidels. Especialment si eren grans. També vaig conèixer un jove que es considerava el messies. Però a aquest li van diagnosticar una esquizofrènia. I va morir a causa d'una prova mèdica.

I jo, a mesura que va passant el temps em torno més sorrut i menys amable. Les experiències negatives de la vida, sobretot els desenganys pel que fa a algunes persones, m'ha marcat. I haig de fer esforços per mostrar-me atent i acollidor amb els altres, cosa que procuro fer. Vull viure els anys que em resten sense fel, sense odis al meu cor. No vull acabar la vida com un vell conco i una mica grillat.

Publicat per [joaquim pla](#) a 18.37.00

1 comentari:

[joaquim pla](#) 23 de juliol de 2013 1.14

Jordi Morros Ribera ha deixat un comentari nou al vostre missatge "diari: el càntic dels càntics":

Després de llegir el post d'avui m'ha arribat aquesta expressió sobre la vellesa de Facundo Cabral:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=451151794983005&set=a.241944622570391.50871.241935865904600&type=1&ref=nf>

Respon

Escriu el teu comentari...

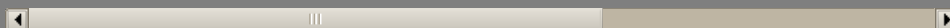
Comenta com a:

Selecciona el

[Publica](#)

[Previsualitza](#)

[Enllaços a aquest missatge](#)

[Crear un enllaç](#)

[Entrada més recent](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

hans kung té enemics

imatge d'internet

marxa de l'església

ocell

el temps

El Temps a
Girona, Espanya
divendres, 11-oct-2013,
Tarda

 plovisqueig lleuger
10 / 12°C

 51 % Risc
1.5 mm

vent de l'est
6 km/h

» [Més dades](#)

el nou burxeta

046055

contador visitas

traductor

Feedjit

Plantilla Travel. Tecnologia de [Blogger](#).

Traducció a diferents idiomes